

MARIBORSKI

VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2451
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemam
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglaš
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Po sporazumu med Francijo in Italijo

Bilanca rimskega finala — Lavalovo slovo od Rima — Quai d'Orsay demantira — Mussolini in Laval o sporazumu — V Rimu z doseženim niso posebno zadovoljni — Avstrija še nadalje italijansko pohodno ozemlje

Maribor, dne 9. januarja.

Že več ko dve leti včasih indirektno, včasih pa direktno prijavljanje potovanja francoskega zunanjega ministra v Rim je sedaj za nami. Pierre Laval, ki je prevzel dedščino Paul-Boncourja in pokojnega Louisa Barthouja, se je vrnil v Pariz, da sporoči svojim tovarišem v Flandinovem kabinetu, kako bučno so ga sprejemali fašisti in kakšne so kupčije, ki jih je z njimi sklenil. Italijanski fašistični tisk triumfirajo in Mussolinijev zet, šef italijanskega dopisnega urada grof Ciano slavi svojega tasta po fašističnem tisku kot »največjega državnika na vsem svetu«. Ker so se rimska pogajanja med Francijo in Italijo tikala tudi nas Jugoslovancev in sploh ljudi iz Podonavja, je treba, da tudi s svoje strani napravimo bilanco in povemo, kaj je bilo v Rimu doseženo in kaj ni bilo. Še prej pa moramo znavo preudariti, kakšni so bili vzroki in povodi Rima in kakšni Pariza, da so se pogajanja sploh pričela in končala. Danes, po Lavalovem obisku v Rimu, je to že dosti bolj jasno, kot je bilo poprej.

Mussolinija so gnali v pogajanja in sprejem s toliko preklinjeno Francijo notranji, zunanji in zlasti še gospodarski neuspehi zadnjih let. Vse, česar koli se je Mussolini lotil v zunanji politiki, vse je propadlo. Od vseh grandioznih načrtov sta ostali Italiji le dve desperadni in betežni podonavski državi, Avstrija in Madžarska, v zadnjem času pa so se množili znaki, iz katerih bi se bilo dalo sklepati, da Italija tudi teh dveh postojank ne bo mogla trajno obdržati, oko ne dobi od drugod pomoči. V notranji politiki pa se je množila mizerija, ki se je izražala najbolj očito v gospodarstvu in financah. Mussolini je torej pričel pogajanja s Francijo ne zaradi »zagotovitve evropskega mira« in ne zaradi »latinskega bratstva« ampak zato, da razbremeni pod pezo bremen klonečo Italijo glede na vzdrževanje prijateljstva z Avstrijo in Madžarsko na eni strani, da »pokaže« neposlušni nacionalistični Nemčiji svoje maščevanje na drugi strani in da pokaže fašizmu svoje »uspehe« ter pridobi od Francije gospodarske in finančne dobrine na tretji strani. Kar tiče Francije, so pa bili vzroki in povodi dosti manj komplicirani in se dajo izraziti v treh samih besedah: strah pred Nemčijo!

V strahu pred Nemčijo in na v »skrb za svetovni mir« zavite egoistične želje Velike Britanije je Laval sklenil z Mussolinijem sporazum, ki prinaša Italiji nekaj, Franciji pa samo — obljubo. Po štirih rimskih protokolih dobi Italija še ugodnosti za italijanske koloniste v Tunisu, del Saharske pušče ve ob Libiji, del francoske Somalije in soudeležbo pri železnici Džibuti—Adis Abeba. Ta soudeležba je važna zaradi tega, ker je bilo v Rimu najbrže tajno sklenjeno tudi to, da si sme Italija »vzeti ob ugodni priliki Abesinijo, če bodo Abesinci to seveda pustili. Mimo tega dobi izključno pravico skrbeti za »samostojnost« Avstrije in pravico intervencije z oboroženo silo v primeru potrebe, francosko podporo pri »urejevanju« Podonavja, in kakor se trdovratno zatrjuje, kredit Banque de France v višini treh milijard francoskih frankov. Na

sprotno pa dobi Francija od Italije: obljubo, da jo bo Italija podpirala v velikih evropskih vprašanjih, obljubo, da se bo Italija z njo posvetovala preden bo v »primeru potrebe« vkorakala v Avstrijo, obljubo, da bo Italija »upoštevala« francoske prijatelje v Podonavju in obljubo, da jo bo Italija podpirala v boju proti nemški enakopravnosti in zlasti proti nemškemu ofenzivnemu oboroževanju.

Mimo vseh teh obljub je pa prinesel Franciji rimski sporazum tudi skrajno neprijetno nalogo, pripraviti svoje podonavske prijatelje za »sporazum« z Italijo v smislu podpiranja njene interesne in gospodarske politike v Podonavju in pa nezaupanje, ki se je naselilo v srca podonavskih narodov, ki so doslej videli v Parizu svojo Meko. Utegne pa se zgoditi, da rodi vse to še slabše posledice in nove primere Poljske! Zelo se nam pa na koncu vseh koncev zdi, da so ti rimski sporazumi podrli tudi še zadnje možnosti za sporazum med Parizom in Berlinom, ki bi edini res zagotovili evropski mir! Za nas Podonavce nobeden rimski sporazum še ni obvezen in je sedaj odvisno samo od nas, ali bo sploh kateri uresničen in kako? To je v kratkih potezah bilanca rimskega finala.

PARIZ, 9. januarja. Francoski zunanji minister Laval je pred odhodom z Rima sprejel še poslanike Avstrije, Madžarske in Češkoslovaške. Kakor se zatrjuje, je ob slovesu povabil tudi Mussolinija v Pariz. Kakšen je bil Mussolinijev odgovor, ni znano, vendar je zelo malo verjetno, da bi si Mussolini upal zapustiti Italijo. V Pariz prispe Laval danes opoldne in bo najbrže že jutri zvečer odpotoval v Ženevo k zasedanju Društva narodov. Republikanski center je na seji, ki jo je imel sinoči, soglasno sprejel resolucijo, v kateri čestita Lavalu k rimskim uspehom. O podrobnostih svojih pogajanj v Rimu bo Laval danes in jutri poročal svoji vladi.

PARIZ, 9. januarja. Na vesti francoskih listov, da sta francoska in italijanska vlada sklenili v Rimu tudi tajno vojaško pogodbo glede skupnega nastopa proti ilegalni nemški oborožitvi, je poslala francoska vlada demant, v katerem zatrjuje, da se v Rimu ni sklenila nobena druga pogodba razen onih, o katerih je govorilo uradno poročilo.

RIM, 9. januarja. Po sklenjenem sporazumu z Lavalom je Mussolini podal časnikarjem izjavo, v kateri je obrazložil svoje stališče do dovršene dela. Posebno so se opazile njegove besede, da je bil v italijansko-francoskih pogajanjih dosežen sporazum — kakor se to vedno dogaja — na podlagi čbojstranskega popuščanja. V evropskih vprašanjih, je dejal Mussolini, sta obe vladi odredili samo skupno zadržanje napram vsem možnim eventualnostim. Napačno pa bi bilo vdajati se prevelikemu optimizmu. Nasprotno, treba je odstraniti prevelik optimizem, ki prinaša vedno nevarnosti. Prijateljstvo je treba stalno negovati in ne zadostuje zanj že en sam sporazum. Laval pa je dejal,

da nista ne on ne Mussolini žrtvovala ničesar od vitalnih interesov Italije in Francije. Politika, katero sta pričela Mussolini in Laval, ni naperjena proti nikomur. Ta politika proži vsem vladam možnost, da se na podlagi moralne enakosti pridružijo tem prizadevanjem, katerih namen je organizirati mir. Cilj, katerega zasledujemo, pa še ni dosežen, ker delo za mir zahteva vztrajnosti in potrpežljivosti.

RIM, 9. januarja. Kolikor se more izvedeti iz krogov italijanske vlade, ki so mnogo bolj rezervirani kakor triumfalno navdahnjeni dnevniki, izgleda, da je italijanska diplomacija dejansko dosegla mnogo manj, kakor je pričakovala ob pričetku pogajanj z Lavalom. Predvsem se je Italija morala v kolonialnih vprašanjih zadovoljiti z mrvicami z bogato obložene francoske kolonialne mize. Francoska je milostljivo dala Italiji neke drobne na robu svojih kolonij, ki za njo itak niso posebne važnosti. Kar se tiče Tunisa in italijanskih kolonistov, je bilo doseženega zelo malo od vsega onega, kar so Italijani hoteli. Vsekakor je gotovo, da so italijanske aspiracije na Tunis s tem sporazumom do končno likvidirane. Edini pozitivni uspeh je dosegla Italija v srednji Evropi, posebno v vprašanju Avstrije. Tu si je Italija zagotovila stvarno po-

moč Francije na podlagi konzultativnega pakta in si s tem zagotovila svoj sedanj položaj v Avstriji, ki ostane »neodvisna«, sicer pa še nadalje samo člen v verigi italijanskega bloka v Podonavju. Avstrija je bila zadnja leta zadnje upanje in zadnja opora Italije za njeno politiko v srednji Evropi, edino veliko politiko, ki jo je vodila na kontinentu. Gotovo je, da je Laval ustregel Mussoliniju v avstrijskem vprašanju, da bi ga vsaj tu zadovoljil tako, kakor je Mussolini želel in se ne bi zmanjšal njegov prestiž v docela prestižnem vprašanju. Vprašanje je samo, ali bo Nemčija, na katero se največ aludira, zadovoljna s tako pozicijo Italije v Avstriji in ne bo li francosko-italijanski konzultativni pakt izgubil mnogo svoje vrednosti, ako se po saarskem plebiscitu doseže sporazum med Francijo in Nemčijo. Nemški državni zbor je sklican za 30. t. m. in tedaj bo Hitler spre govoril zelo važne besede. Tedaj se bo videlo, kakšno je stališče Nemčije v tem vprašanju in dali ne nudi Nemčija Franciji vse več kakor Italija?

RIM, 9. januarja. »Il Giornale d'Italia« piše, da je pristop Madžarske, držav male antante in Poljske k rimskemu sporazumu toliko kot že zagotovljen. (Poljski in madžarski listi pišejo drugače! Op. ur.)

Hitler poda senzacionalne izjave

DNE 30. T. M. SE SESTANE NEMŠKI DRŽAVNI ZBOR, PRED KATERIM BO HITLER ODGOVORIL NA RIMSKI SPORAZUM.

BERLIN, 9. januarja. Kot dan šestanka nemškega državnega zbora je določen 30. januar. V vrstah diplomatov se zatrjuje, da je nemška vlada odredila ta datum tako pozno zaradi tega, ker pred 20. januarjem še ne bodo znani dokončni rezultati posaarskega plebiscita. Mimo tega pa hoče kancelar Hitler počakati tudi, da izve s kakšnimi predlogi bosta nastopili Francija in Italija po rimskem

sporazumu. Nemška vlada je bila sicer ves čas rimskih pogajanj med Lavalom in Mussolinijem dobro informirana o poteku, vendar pa bo počakala na stvarne predloge, na katere bo potem kancelar Hitler javno odgovoril na seji državnega zbora. Pričakujejo se vsekakor zelo senzacionalne izjave, ki bi mogle imeti velik vpliv na nadaljnjo zgodovino Evrope, in to za daljšo dobo.

Direktna železniška zveza Maribora z Osijekom

VARAŽDIN, 9. januarja. Novi prometni minister inž. Vujić je obljubil poslanecem iz Podravja, da bo določil že v proračunu za prihodnje leto potrebno vsoto za gradnjo železnice Varaždin — Koprivnica, ki bo dolga okoli 40 km in bo stala približno 30 milijonov dinarjev. S to prago, ki je bila projektirana že pred vojno, dobi Maribor direktno železniško zvezo z Osijekom. Doslej znaša železniška razdalja med Mariborom in Osijekom 436 km, po otvoritvi nove proge pa se ta razdalja zmanjša na 317 km.

BANSKA IMENOVANJA.

BEOGRAD, 9. januarja. Imenovani so: za bana vrbaske banovine dr. Bogoljub Kojundžić, minister v pokoju in narodni poslanec; za bana moravske banovine Dobrica Matković, ban donavske banovine; za bana vardarske banovine Dragoslav Gjurgjević, ban vrbaske banovine in za bana donavske banovine Mihajlo Vasović član glavne kontrole.

HITLER USTREGEL GENERALOM.

CURIH, 9. januarja. »Neue Zürcher Nachrichten« in »Zürcher Volksblatt« po ročata iz Londona, da je kancelar Hitler na zadnjem sestanku voditeljev izjavil, da je ugotovljena popolna nedolžnost bivšega kancelarja generala Schleicherja in da so njegovi morilci že kaznovani. To vest je potrdil tudi general Göring. Na ta način je Hitler zadostil zahtevam generalov državne brambe, ki so zahtevali za doščeno za umor generala Schleicherja.

TUDI TRGOVINSKA POGODBA.

RIM, 9. januarja. Agencija Stefani poroča, da bo že v prihodnjih dneh podpisana nova trgovinska pogodba med Francijo in Italijo. S to pogodbo se bodo za prvo letošnje četrtletje potrdili dosedanj kontingenti. Nova pogodba pa bo tu blaga.

KRATEK PROCES V MANDŽURIJI.

LONDON, 9. januarja. Kakor poročajo iz Harbina, so tam čisto na tihem justificirali 40 Kitajcev, ki so bili zapleteni v zaroto proti mandžursko-japonskemu režimu.

Dnevne vesti

Strašna smrt na železniški progi

MED POSTAJAMA BREZNO—VUHRED JE VLAK POVOZIL 22 LETNEGA ANDREJA NAVOTNIKA.

Naglo se je raznesla po Dravski dolini tragična vest, da je med postajama Brezno in Vuhred povozil osebni vlak 22-letnega sina železniškega čuvaja Andreja Navotnika. Njegovo truplo je našel ob progi železniški čuvaj, ki je sprva mislil, da je Navotnik zaspal. Ko ga je pa skušal prebuditi, je z grozo opazil na njegovi glavi zevajočo rano in ugotovil, da je mladenič mrtev. Takoj je o tem obvestil železniško postajo v Vuhredu in orožnike, ki so se podali na kraj nesre-

če. Ugotovili so, da je nesrečnega mladeniča povozil osebni vlak štev. 1915, ki vozi iz Vuhreda proti Breznu ob 19.30. Nadalje so ugotovili, da se je Navotnik vinjen vračal sam proti domu ter ga je najbrže vino tako premamilo, da je zaspal ob železniškem tiru. Nekateri znanci smrtno ponesrečenega Navotnika pa menijo, da je najbrže šel prostovoljno v smrt. To sklepajo iz tega, ker se je poslovlil od njih z besedami, da ga najbrže ne bodo nikdar več videli.

Očistite snega trotoarje in peš poti!

Razglas mestnega poglavarstva.

Po čl. 75. naredbe bana dravske banovine o zaščiti javnih cest in varnosti prometa na njih, je dolžan lastnik, oskrbnik, hišnih ali najemnih hiše, stavbišča ali drugih zemljišč ob cesti, kadarkoli zapade sneg, skidati ga s hodnika ali peš pota zapade sneg, skidati ga s hodnika ali pešpota ob vsej dolžini posestva. Če zaradi snega polzi, ali kadar se napravi poledica, mora takoj posuti hodnik s peskom ali žaganjem. Kadar zapade sneg ali se napravi poledica ponoči, se mora dovršiti snazenje in posipati vsaj do 7. ure zjutraj. Pri neprestanem metežu se mora hodnik ali pešpot osnažiti večkrat na dan in tako posipati, da ni nevarnosti za pešce.

Sneg in led se ne smeta odmetavati v odtočni jarek, tik ob robnike ali na rešetke odtočnih kanalov. Z dvorišč spravljene sneg ali led se ne sme odkladati na ceste, temveč ga je treba izvoziti v Dravo. Sneg, ki sam zdrži ali se pomeče s strehe, morajo hišni posestniki ali drugodgovorne osebe nemudoma na svoje stroške zvoziti s ceste. Ob južnem vremenu in vohče, kadar sneg in led kopnita, je treba hodnike in pešpote po potrebi večkrat na dan očistiti od luž in blata.

Pri nevpoštevavanju gornje naredbe, bodisi da je bilo delo opuščeno ali nemarno opravljeno, bo potrebno delo izvršila mestna občina mariborska na stroške odgovorne osebe.

Prikašljajla je sarka zima

Ze so mnogi mislili, da je ne bo, pa je vendar prišla, častitljiva in očarljiva v spremstvu hudega mraza, kakor vsa prejšnja leta. Prinesla je veliko veselja našim nadebudnim smučarjem in smučarkam ter vsem ostalim zimskim sportnikom, pa tudi našim ubogim brezposelnim, ki si bodo pri kidanju snega služili vsaj za skromen kosček kruha. Včeraj je pričelo snežiti, snežilo je po malem vso noč in sneži v gostih in drobni kosmih že vse dopoldne. Na Pohorju je zapadlo snega nad pol metra, doline pa pokriva že 30 cm debela snežna plast. Zaradi hudega mraza je sneg suh, in ko malo zapiha veter, ga zaneše s streh. O snegu in mrazu pa poročajo tudi iz drugih krajev. V Beogradu sneži in brije tam huda košava, Novi Sad je pod snegom, pa tudi Sušak je dobil tanko odejo snega. Na morju je razsajala silna burja, pod snegom pa je tudi vsa Lika, kjer le z največjo težavo vzdržujejo železniški promet. Mraz in zima pa sta tudi na severu Evrope in je na vzhodnem Pruskem zlezlo živo srebro ze 25 stopinj pod ničlo. Še hujši mraz je na Poljskem, kjer so zabeležili včeraj 33 stopinj C pod ničlo, južno od Moskve pa je padla temperatura že 40 stopinj C pod ničlo. Sneg na cestah precej ovira tudi pri nas podeželski promet, dočim prihajajo in odhajajo vlaki še brez zamud.

Kmečke grče lega v grob. Na Kraljevo so pri Sv. Marjeti ob Pesnici ob ogromni udeležbi pokopali 82-letnega posestnika Ivana Čepa. Pokojnik je bil silno priljubljen po vsej Pesniški dolini in je nad 30 let županovale bivši krajevni občini Vosek. Mnogo si je kot tak v svojih moških letih prizadeval za napredek svojega kraja. Za zasluge, ki si jih je pridobil s svojim javnim delom v prid prebivalstva, ga je naš kralj odlikoval leta 1929, z redom sv. Save 5. stopnje. Od daleč so prišli njegovi znanci in prijatelji, da ga spremijo na zadnji

poti. Ob odprtem grobu se je poslovil najprej od blagega pokojnika domači župnik g. Frangež, lepe besede v zadnje slovo pa mu je spregovoril v imenu šole in občine šolski upravitelj g. Vauda. Bodi vrlemu možu ohranjen časten spomin!

Pri zapeki, mojnjah in prebavi, gorečici v želodcu, krvnih navalih, glavobolu, splošni slabosti vzemite zjutraj na tešče kozarec »Franz Josefove« grenčice.

Kdo je neznana utopljenka? Na starega leta dan so delavci, zaposleni pri regulacijskih delih Drave pri Sv. Martinu pri Vurbergu, našli v reki že razpadajoče truplo neznane utopljenke. O najdbi so takoj obvestili orožnike, ki so ugotovili, da je bila neznanka stara okrog 40 let, precej močne postave, oblečena v temnorjavo belopikčasto kombinžo, belo spodnje krilo, temnomodro obleko in črn predpasnik na naramnice, obuta v visoke črne čevlje. Pokopali so jo 2. t. m. na pokopališču pri Sv. Martinu pri Vurbergu.

Komunistični proces. Mariborska javnost se zelo zanima za velik komunistični proces, ki ga bo imelo 15. in 16. t. m. mariborsko okrožno sodišče. Razpravo bo vodil okrožni sodnik g. Lenart, prisodovali pa bodo okrožni sodniki gg. dr. Kovča, Pečnik, Lešnik in Kolšek. Zaradi komunistične propagande se bo zagovarjal 16 obtožencev, samih mladih ljudi, ki jih bo branilo 16 mariborskih odvetnikov.

Zimsko veselje pri Seniorjevem domu. Ko še pri Ruški in Mariborski koči ter pri Pohorskem domu ni bilo snega, je bil letošnjo zimo Seniorjev dom tako srečen, da je bil prvi med našimi pohorskim postojankami deležen očarljivega zimskega čara. Ko je zapadel prvi sneg in pokrnil s precej debelo plastjo okoli Seniorjevega doma, se je pričelo tam gori pravo zimsko veselje. Poročali smo že, da je obiskalo preteklo nedeljo Seniorjev dom nad 200 izletnikov. Po zadnji vesti, ki smo jo prejeli z doma, pa so vse sobe v domu oddane in je prostih le še nekaj skupnih ležišč. Med zimskimi sportniki je tudi precej Mariborčanov, ki hočejo priti na svoj račun, čeprav letos tako dolgo nismo imeli zime.

Usmilite se ubogih ptičk. Zemlja je pokrila debela snežna odeja in sneg še ne prestando pada. Prišilni je hud mraz. Naše uboge male pevke in pevčice zmrzujejo in nimajo kaj za pod kljun. Dobri ljudje, usmilite se jih, dajte jim hrane!

Priprave za »Veliki adresar« so končane, vendar pa se mora z edicijo počakati iz sledečih razlogov. Če bi se sedaj dal adresar tiskati, potem bi prišlo v poštev le 30.000 prebivalcev mesta Maribora. Ker pa je pričakovati v najkrajšem času povečanje mestnega teritorija v takšni meri, da bo mesto Maribor šlo najmanj 50.000 prebivalcev, je samo po sebi razumljivo, da bo imel adresar praktičen pomen le tedaj, če bodo vsi prebivalci velikega Maribora v tem adresarju. Ker pripravlja založništvo to edicijo sporazumno z mestno občino, se še tudi mestna občina iz istih razlogov ni odločila izvršiti sporazumno s Tiskovno založbo celotnega popisa prebivalcev, ker bi s tem nastalo dvojno delo in bi se v primeru priključitve okoliških občin moral nato zopet vršiti popis prebivalstva. Da pa se pride temu v okom, se čaka na priključitev okoliških občin, nakar se bo vršil v velikem stilu pripravljeni popis prebivalstva tako, da bodo dobili naročniki Velikega adresarja povsem točen, najnovejši popis celotnega prebivalstva.

Urejeno in zdravo kri dosežete z vsakdanjo uporabo pol kozarca naravne »Franz Josefove« grenčice, ker poživlja delovanje želodca in črevesja, odpravi otekline jeter, zviša izločevanje žolča, stopnjuje izločevanje seči, pokrepi presnavljanje in pospeši kri. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Z upeljavo nove tarife, katero je ravnateljstvo MP odobrilo za posebne vožnje, so cene znižane, tako, da bo družtvom olajšano prirejanje skupnih izletov. Kot primer smo izračunali iz tarife ravnateljstva MP posebno vožnjo v Ribnico: enodnevni izlet v Ribnico pride z najugodnejšim avtokarom »Rdečim Frančkom«, pri polni zasedbi avtokara na samo 30 Din za osebo.

Nanos. Na rednem članskem sestanku, ki bo danes zvečer, bo predaval g. Jarc o kapitalizmu. Po predavanju razgovor o občnem zboru, ki bo 20. t. m. v mali dvorani Narodnega doma. Članstvo prosimo, da se tega sestanka udeleži. Člani naj stare legitimacije zamenjajo za nove v društvenih lokalih dnevno do 19. ure.

»Jadrano«. V petek, dne 11. januarja 1935, točno ob 20. uri, se vabijo vsi pevci in odborniki na važen sestanek, ki se vrši v prostorih »Nanosa« v Gradu. Udeležba za vse strogo obvezna.

Danes zvečer potujemo po Grškem! Naš znani alpinist dr. A. Brilej iz Ljubljane bo naš vodja. Gremo preko Gjelije in Soluna na najvišje vrhove grškega Olimpskega pogorja, in sicer na Mitiko, ki je visoka 2918 m, Zevsov tron (2910 m), Hagios Ilias (2787 m) in Skolion (2905 m). Konec potovanja bo v Atenah, kjer si ogledamo Akropolo in druge glavne spomenike grške metropole. Pozivamo vse planince in druge prijatelje alpinizma, kot vse zimske in ostale sportnike, da se tega potovanja udeleže. Zbirališče v dvorani Ljudske univerze na Slomškovem trgu, pričetek ob 20. uri.

Ljudska univerza v Mariboru. V petek 11. januarja nadaljuje in konča svoje interesantno predavanje o stebrih moderne kirurgije g. primarij dr. Mirko Černič. V prvem predavanju je očrtal g. primarij moderne izsledke na področju razkužbe in brezkužbe; na prihodnjem bo pa govoril o razvoju omame in omrtničenja in kako so se razvila sredstva za ustavljanje krvi. »Stebri moderne kirurgije« so bili postavljeni z zmago nad okužbo, nad bolečino in nad krvavitvijo. Z velikim interesom je sprejel naše občinstvo prvo predavanje g. primarija; a zaključni del bo gotovo še zanimivejši. V ponedeljek 14. t. m. predava g. urednik Radivoj Rehar o problemu populacije pod naslovom »Veleposestniki in kočarji med narodi«.

Brezplačni smuški tečaj pri Treh ribnikih. Sportna hiša Leyrer prireja pri Treh ribnikih za smučarje, ki so kupili Leyrerjeve smuči, odslej naprej vsak dan brezplačne smuške tečaje pod vodstvom strokovnega učitelja. Zbirališče za prvi brezplačni smuški tečaj bo v četrtek ob 14. uri pri godbenem paviljonu v Mestnem parku.

Radio Ljubljana. Spored za četrtek 10. t. m. Ob 12.15: orgelski koncert na ploščah; 12.50: poročila; 13: čas, lahka glasba na ploščah; 18: koračnice na ploščah; 18.20: smuška ura ljubljanske smuško-sportne podzveze; 18.50: radio-orkester; 19.25: čas, jedilni list, program za petek; 19.30: nacionalna ura; 20: mandolinistični sekstet; 21.30: čas, poročila; 21.50 radio-orkester.

Jeruzalemski romar Kac obsojen. Mariborčani dobro poznajo »jeruzalemskega romarja« Franceta Kaca iz Slovenje vasi pri Ptuj, ki je pred leti tako sijajno nabral večje število globoko vernih ljudi. Žilica pa Kacu ni dala miru in je stalno romal iz kraja v kraj, toda nekdanja sreča ga je zapustila. Na tem svojem romanju se je večkrat pregrešil, ker ni ločil tujega od svojega in se je hudo pregrešil pred kratkim, ko je na Viču pri Ljubljani nekemu posestniku v družbi nekega mlajšega spremljevalca pokradel več obleke, hranilno knjižico in 2000 Din. V Bregani pri Samoboru so »jeruzalemskega romarja« aretirali orožniki, za svoj greh pa se je zagovarjal včeraj pred ljubljanskim sodiščem, ki ga je obsodilo na 8 mesecev strogega zapor.

Narodno gledališče

REPERTOAR.

Sreda, 9. januarja: Zaprtlo.
Četrtek, 10. januarja ob 20. uri: »Iz-gubljeni valček.« Red B.
Petek, 11. januarja: Zaprtlo.
Sobota, 12. januarja ob 20. uri: »Vijolica z Montmartra.« Gostovanje Erike Druzovičeve. Prvič. Red D.
Nedelja, 13. januarja ob 15. uri: »Gugalnica.« Globoko znižane cene od 15 do 2 Din. — Ob 20. uri: »Vijolica z Montmartra.« Gostovanje Erike Druzovičeve.

»Vijolica z Mantmartra.« to odlično Kolmanovo delo, je nedvomno največji mariborski operetni uspeh poslednjih sezon. S priljubljeno zagrebško operno pevko, mariborsko rojakinjo, Eriko Druzovičev v naslovni uloži, je lani dosegla naravnost senzacionalen uspeh. Zaradi izrednega uspeha in ker je letos precejšnje število novih abonementov, pride ta opera tudi letos v abonma ter bo pri vseh predstavah spet gostovala gđ. Erika Druzovičeva. Kdor ne želi te operete v abonma, naj to javi gledališki blagajni, da mu nakaže kako drugo predstavo. Letošnja premiera bo v soboto 12. t. m.

Proslava desetletnice Parmove smrti bo v torek 15. t. m. Odložena je bila zaradi tega, ker je gđ. Druzovičeva, ki gostuje v »Vijolici« ter je sicer zaposlena z delom v zagrebški operi, prav te dni prosta.

Najcenejši sedež velja le 4 Din pri popoldanskem predstavi »Gugalnice«, ki bo v nedeljo 13. t. m. ob 15. uri. »Gugalnica« je letošnja najboljša veseleogra ter je pri njenih uprizoritvah vselej smeha v izobilju. Da je obisk te predstave omogočen vsakomur, veljajo globoko znižane cene.

Ne sreča ne počiva. V mariborsko bolnišnico so pripeljali iz Pristave 9-letno ekonomovo hčerko Hedviko Fluherjevo, ki je padla na cesti in si zlomila levo roko. V Boču stanujoči hlapec Janez Sajojvic si je pri žaganju drv odžagal dva prsta na levi roki. V železniških delavnicah pa se je ponesrečil 27 letni Rudolf Relek, ki mu je padel železni drobec v levo oko.

Najmodernejši načrti za magdalenske šole. V počastitev spomina blagopokojnega viteškega kralja mučenika, bo mestna občina mariborska gradila v petem mestnem okraju prepotrebno meščansko in ljudsko šolo ter nujno potrebno zavetišče. Stroški za gradnjo so preračunani na 7 milijonov dinarjev. Načrte za stavbo pa je izdelal inž. Lavrenčič, tako kakor jih zahteva moderni duh časa.

Sejem za živino. Na včerajšnji sejem so prignali 14 konjev, 15 bikov, 110 volov, 308 krav in 18 telet. Povprečne cene za kg žive teže so bile: debeli voli 2,50 do 3,50 Din, poldebili voli 2 do 2,25 Din, plemenski voli 2,75 do 3 Din, biki za klanje 2 do 2,75 Din, glavne krave debele 2,50 do 3 Din, plemenske krave 2 do 2,25 Din, krave za klobasarje 1,30 do 1,50 Din, molzne krave 2,50 do 3 Din, breje krave 2,50 do 3 Din, mlada živina 2,75 do 3,50 Din, teleta 3,50 do 4,50 Din; kilogram mrtve teže so prodajali: volovsko meso I. vrste 8 do 10 Din, II. vrste 6 do 8 Din, meso bikov, krav in telic 4 do 6 Din, teletina I. vrste 10 do 12 Din, II. vrste 4 do 6 Din, svinjina od 8 do 12 Din.

Vremensko poročilo s pohorskih vrhov. Pohorje pokriva debel sneg in neprestano sneži. Pri Mariborski koči in Pohorskem domu je kazal davi ob 7. uri termometer 9 stopinj pod ničlo; na novo je padlo 35 cm snega; pri Ruški koči je kazal davi ob 7. uri termometer 12 stopinj pod ničlo, na staro 10 cm podlago je padlo 40 cm novega snega; Seniorjev dom: ob 7. uri 12 stopinj pod ničlo, 50 cm novega snega, cesta za sani uporabna; Rimski vrelec: temperatura 7 stopinj pod ničlo, 22 cm novega snega, cesta za sani uporabna. Vseposod je smuka dobra.

Vremensko poročila mariborske meteorološke postaje. Davi ob 7. uri je kazal toplomer 7,4 stopinj C pod ničlo; minimalna temperatura je znašala 8 stopinj C pod ničlo; barometer je kazal pri 14 stopinjah 745, reduciran na ničlo pa 740; relativna vlaga 90; vreme je mirno in sneži; vremenska prognoza: oblačno, hladno, vetrovno, sneg.

Rošni dan Nj. Vel. kraljice Marije

Danes praznuje v krogu svoje žalostne kraljevske rodbine v našem prestolnem Beogradu svoj rošni dan Nj. Vel. kraljica-vdova Marija. Kakor so bila vsa naša srca z njo v dneh najbridkejših vseh izgub, ob mučeniški smrti viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja, tako so tudi danes. Vsa Jugoslavija se ji poklanja ob današnjem tišem praznovanju. Živela Nj. Vel. kraljica Marija!

Starokatoliška cerkev v Mariboru

GIBANJE STAROKATOLICIZMA NA SLOVENSKEM. — OBČNI ZBOR MARIBORSKE STAROKATOLIŠKE CERKVE OBČINE. — ŠTEVILO STAROKATOLIČANOV V MARIBORU IN OKOLICI NAGLO RASE.

Starokatoliška cerkev je v naši državi priznana kot enakopravna vsem ostalim veroizpovedim. Loči se od rimsko-katoliške cerkve po popolnem slovenskem obredu in pa po tem, da ne priznava rimskega papeža za vrhovnega poglavarja vesoljne Petrove cerkve in da starokatoliški ne verujejo v nezmotljivost papeža, ko govori svojim vernikom ex katedra. Starokatoliška cerkev uči Kristusov nauk, kakor so ga učili njegovi apostoli in odločno odklanja nadoblast Rima.

Slovenci smo prejeli sveto vero deloma iz Ogleja in nemškega Solnograda, le panonski Slovenci so bili deležni blagorov sv. Metoda. Po politični razdelitvi smo bili vedno odvisni od Rima. O svoji verski samostojnosti, pa tudi narodni samostojnosti bolj malo govori naša zgodovina. Mogočni vladarji so skrbeli za to, da se narodna zavest ne vzbudi preveč in Slovenci smo postali dobri kristjani in katoličani, pa tudi z dušo vdani rimskemu papežu. Res je, da moramo Slo-

venci svojo književnost, nje začetek in razvoj pripisati Primožu Trubarju in s tem protestantskem reformatorskem gibanju, a takratni in poznejši mogočnejši so tudi skrbeli, da je bilo vse kmalu zadušeno: zažgane so bile vse protestantske knjige. Protestantizem se je ohranil le še v Prekmurju.

Naš veliki Slovan, škof dr. J. J. Strossmayer je v snu gledal dan jugoslovanskega zedinjenja. Bil je eden izmed najvplivnejših škofov, ki se je uprl rimski huli, vendar pa je pozneje podlegel mogočnosti Rima; ni pa nikdar prenehal delovati za zvezo vzhodne in zahodne krščanske cerkve, vendar v drugačnem smislu in na drugi podlagi kot to nekateri danes razlagajo. Še do danes ni širša plast naroda izvedela, zaradi česa je pravzaprav Strossmayer postal svetovno znan. Mnogo se imajo naši bratje Hrvati zahvaliti svojemu velikemu škofu Strossmayerju. Hrvati niso pozabili svoje politične in verske svobode in so bila hrvatska tla pozorišče velikih in važnih zgodovinskih dogodkov. Ni čuda, tedaj, da se je na Hrvatskem po osvoboditvi narod zopet dvignil in se je ustanovila narodna katoliška cerkev, ki je v tradiciji živela, ter si nadela ime starokatoliška cerkev. Četudi se ni izvršil ta verski pokret v širokem obsegu, je vsekakor pokazal, da še živi v narodu spomin na Grgurja Ninskega in vladiko Strossmayerja. Kljub vsem težavam in oviram se je starokatoliška cerkev uveljavila in se iz Hrvaške razširila tudi na Slovensko.

Med maloštevilnimi starokatoličani je bil na Slovenskem prvi lani nenadoma umrl Vinko Kovačič, ki je že leta 1927 stopil v starokatoliško cerkev. Prizadeval si je, da bi našel duhovnika Slovenca za organizacijo slovenske starokatoliške občine. Njegovo delo je bilo silno težavno, dokler ni našel upokojenega rimskokatoliškega župnika Ferda Lavrinca v Ljubljani, ki je bil določen za prvega svečenika starokatoliške cerkve na Slovenskem. Tako je dobila Ljubljana in z njo Slovenija v Ferdu Lavrencu prvega duhovnika in diakona. Ljubljansko napredno časopisje mu je pripomoglo, da je našel primeren prostor, kjer so se zbirali starokatoliški verniki, katerih število je naglo raslo, prostor, v katerem je pričel svojim vernikom redno maševati v slovenskem jeziku. Med tem pa se je Vinko Kovačič preselil v Maribor in tudi tu pričel zbirati okrog sebe starokatoličane. Ni jih bilo še mnogo, vendar pa toliko, da so pričeli misliti na potrebo starokatoliške službe božje. Posojilnica v

Narodnem domu jim je šla na roko in odstopila dvorano, v kateri je daroval ljubljanski starokatoliški župnik Lavrinec 25. maja 1931 prvo sveto mašo. Tudi je prečital pri tej priliki škofovo poslanico Slovincem. Skromni so začetki slovenske starokatoliške cerkve, ki pa pridobiva vedno več vernikov. Število starokatoličkov se je zlasti pomnožilo po zadnjih žalostnih svetovnih dogodkih, ko je premnogim slovenskim in jugoslovanskim katoličanom prišlo s prezirom gledati na Rim.

Mariborska starokatoliška cerkevna občina je imela preteklo nedeljo v gornji mali dvorani Narodnega doma svoj redni letni občni zbor. Občnega zbora se je udeležilo izredno veliko število starokatoličkov, mnogo pa je bilo tudi rimokatoličkov, ki so z velikim zanimanjem poslušali referate funkcionarjev starokatoliške cerkvene občine. Iz poročila pomožnega svečenika g. Frana Šegule je razvidno, da so se v Narodnem domu redno opravljale službe božje, odkar je mariborska starokatoliška cerkevna občina dobila v g. Šeguli svojega svečenika. Zanimivo je zlasti dejstvo, da pristopajo v starokatoliško cerkev tudi delavski sloji. V kratkem se bo v Mariboru ustanovil tudi Klub starokatoličkov, kakor jih imajo po drugih mestih, ki bo skrbel za čim tesnejše stike med starokatoličani in za prosvetno delo. Pri volitvah, ki so bile samo dopolnilne, je bil ponovno izvoljen za predsednika mariborske starokatoliške cerkvene občine studenški šolski upravitelj g. Tone Hren.

Poljčane

Požar mu je uničil seno. Posestnik Alojz Pahole iz Poljčan je imel v najemu v Slov. Bistrici 40 m dolgo skladišče, v katerem je bilo okrog 12.000 kg že stisnjenega sena v balah, več vagonov pa v navadnem stanju. Skladišče, last Riharda Majerja z Dunaja, je postalo v Silvestrovi noči žrtev požara. Z njim vred je zgorelo vse seno. K sreči sta oba lastnika zavarovana.

Silvestrovo prireditve so imeli kot običajno, gasilci. V polnočnem govoru se je podžupan gasilec Gajšek spominjal našega blagopok. kralja Aleksandra I. Zedinitelja in naslovil prvi novoletni pozdrav mlademu kralju Petru II.

Sobno streljanje je uvedla s 3. januarjem tukajšnja strelska družina. Strelci so se na prvem večeru prav živahno udeleževali. Odslej se vrši streljanje vsako sredo od pol 20. ure dalje pri Mahoriču. Vabljeni so tudi nečlani, predvsem še cenjene dame.

Žalostno pogl. vje naših za mejo:

Cerkvena politika v Julijski krajini

VATIKAN IN FAŠIZEM STA SI PODALA ROKO V ZATIRANJU NAŠEGA ŽIVLJA.

O Božiču je pariški list »Le Figaro« priobčil članek fašističnega vodje, v katerem svari Mussolini evropske državnike pred cerkvi sovražno politiko, kajti katoliška cerkev je iz vseh svojih bojev izšla samo še bolj utrjena in nikjer oslabiljena. Ni pameten, tako pravi »duce«, oni državnik, ki h kulturnemu boju v državi podžiga, namesto da bi se mu izognil. Država in cerkev sta poklicani, da si medsebojno pomagata, ne da bi druga drugi segale pri tem v specifične kompetence, ki ostanejo slej ko prej ločene, a se vendar medsebojno spopolnjujejo.

Bili bi naivni, če bi mislili, da je ta Mussolinijev članek v pariškem katoliškem listu plod nenadne Mussolinijeve metamorfoze iz volka v — ovco v pogledu njegove dosedanje orientacije do katoliške cerkve. Kdor je pazno čital Mussolinijeve govore in se spominja Ludwigovih razgovorov z njim, bo slej ko prej utrjen v prepričanju, da je Mussolini izrazilo proticerkveno razpoloženje in da mu trenutno prijaznejše lice do Vatikana diktira le hladen političen račun. In kdor je pazno zasledoval očitno sodelovanje fašizma in cerkve v poitalijančevalni akciji proti našemu življu na Primorskem, si bo že lažje ustvaril zaključek, da Mussolini samo zato tako prijazno govori o katoliški cerkvi v letu 1934., ker si je svest, da je prav v tem letu Vatikan popolnoma usuznjil svojim političnim namenom.

Nikjer se to v minulem letu ni tako jasno pokazalo kot v Julijski Krajini in na Južnem Tirolskem, kjer je cerkev postala iz povsem samostojne oblasti čisto navadna ekspozitura fašističnih političnih krogov tudi tam, kjer ji sporazum s Kvirinalom iz leta 1929. ne odreka samostojnosti. Posebno tipično se nam kaže to v primeru novih odredb reškega in videmskega škofa ter goriškega nadškofa, ki so si nadeli od fašistov diktirano nalogo, da iztrebijo naš jezik iz cerkve in vseh cerkvenih ustanov. Isti pojav opažamo na Južnem Tirolskem, kjer je tridentinski nadškof Endrici začel ostro gonjo proti nemškemu verskemu pouku in proti nemški duhovščini.

Kratek pregled cerkveno-političnih dogodkov v Julijski Krajini v l. 1934. nas o tem popolnoma prepriča.

Izrazit protimanjšinski kurz cerkvenih oblasti med našimi ljudmi onkraj meje začenja s prisiljenim odstopom pokojnega goriškega nadškofa dr. Franca Sedeja in z nastopom proslulega apostolskega administratorja monsiorja Sirottija, ki je bil pred kratkim od fašistov odlikovan za svoje »velike nacionalne zasluge na cerkvenem polju«. Sirotti je takoj ob svojem nastopu osvojil fašistični asimilacijski program, ki v cerkvenem pogledu zasleduje popolno iztrebljenje našega jezika s prižnice, zakristije in župnišča. Fašizem hoče to svojo asimilacijsko akcijo

izvesti s pomočjo cerkve v posameznih etapah, ki jih po zadnjih dogodkih ni težko opredeliti.

Predvsem teži fašizem po popolni odstranitvi naše duhovščine, ki mu je bila že dolgo trn v peti, posebno pa od tedaj, odkar je naša manjšina izgubila svojo manjšinsko organizacijo in je naš jezik našel svoje zatočišče samo še v cerkvi in župnišču, kjer je naša duhovščina še vedno podajala našim otrokom verouk v slovenščini. Sedaj naj bi cerkvene oblasti najprej pridobile naše duhovnike za pouk verouka na osnovnih šolah v italijanskem jeziku. (V Italiji poučujejo namreč verouk laiki. V naših krajih je cerkev odgovorna temu prikrajšanju s tem, da so duhovniki posebej poučevali verouk v župnišču.) Ker bi tako isti duhovnik poučeval iste otroke v šoli in v župnišču, naj bi v nadaljnjem razvoju že sama cerkvena oblast dokazala naši duhovščini »nesmisel« takega dvojnega pouka. V tretji etapi naj bi potem oblasti slovenski verouk v župniščih kar — prepovedale. Od te prepovedi pa do prepovedi slovenske pridige in slovenskega cerkvenega petja bi ne bil več težak prehod. Istčasne šikane naše duhovščine po politični oblasti naj bi končno zadale smrtni udarec vsakemu upiranju proti popolni italijanizaciji cerkve v Julijski Krajini. — Določba čl. 22. konkordata z dne 11. februarja 1929., ki določa, da sme v slučajju potrebe biti dodeljen župniku poseben koadjutor, ki poleg italijanščine razume in govori tudi še jezik zaupanih vernikov, naj bi tako avtomatično stopila iz veljave kot nepotrebna, ker ne bi imela več kaj ščititi... V knjigi »Date

a Cesare« je Missiroli že leta 1929. opozoril, da ta nejasna določba že tako in tako nima namena zaječiti obstoječega stanja cerkvenih prilik v Julijski Krajini in na Južnem Tirolskem. Po njegovem mnenju navedena določba implicite predpostavlja, da je župnik — Italijan, koadjutor pa, ki naj sicer razume in govori tudi govoročno zaupanih vernikov, ne da bi nujno moral biti on sam iz rjihovalne srede, naj mu bo dodeljen le »v slučajju potrebe«. — In mi dobro vemo, da si je fašizem določbo glede koadjutorjev tolmačil celo tako, da ima peščica Italijanov, pa čeprav v še tako slovenskem, hrvatskem ali nemškem kraju, pravico, če že ne do župnika, pa vsaj do — italijanskega koadjutorja, kakor da bi norma čl. 22. konkordata med Vatikanom in Kvirinalom sploh ne bila vnešena v konkordat radi manjšine in zaščite njenih obstoječih pravic, ampak radi — »prikrajšanih« Italijanov. Tržaška lista »Il Piccolo« in »Il Popolo di Trieste« sta se v svoji ogabni kampanji proti naši duhovščini povzpela celo do trditve, da so v cerkvenem pogledu Italijani in ne naši ljudje ona »zatirana manjšina«, ki ji gre do v naših krajih »manjšinske« pravice, določene v konkordatu.

Cerkev na vse to ni reagirala. Fašistični načrt, ki bi bil ob njenem upravičenem odporu propadel, je postal z njenim sodelovanjem in njeno dejansko pomočjo — gola in suha stvarnost, ki je ne smemo pred nikomur prikrivati, ko govorimo o cerkveni politiki v Julijski Krajini v zadnjih letih. Dejstva, ki jih hočemo navesti, govore dovolj zgovorno.

(Konec sledi.)

A. K. Grin:

Bogastvo

Roman.

Ko je sedel v kočiji, ga ni motila nobena bojazen v osrečujočem občutku bližnje zveze z izvoljenko. Razmišljal je, kako si hoče opremiti bodoče domovanje, da niti ni opazil, ko je kočija zavila, ne proti hiši gospodične Aspinwallove, namreč v nasprotno smer. Ko je končano prestrašen to opazil, je zaklical skozi okno:

»Benjamin, kam ste krenili? To je popolnoma napačna cesta.«

Ne da bi pazil na svarilo, je Benjamin pognal konje še hitreje. Preden je mogel Degraw še enkrat zaklicati, je kočija zavila okoli ogla in dospel je v kraj, na katerega je umetnika vezalo mnogo spominov, da se je čutil naenkrat čudno zadetega.

Ni mu bilo več treba povpraševati, kam se pelje. Kmalu so se prikazale rjave, razpadle hiše s kamenitimi podobami nad okni in voz je obstal pred starodavnim poslopjem, v katerem je signorino prvič videl, ko se je prebudila k življenju in ljubezni.

Kočijaž je odprl vrata ter mu sporočil:

»Gospodična Rogersova je tukaj in vas zgoraj pričakuje.«

Degraw je priklinal in izstopil. Gotovo mu namerava dati obljubljeno izjavo na prostoru njunega prvega sestanka. Bil je to nenavaden, skoraj skrivnostni domislek, toda za njo neneraven. Ni mu preostajalo drugega, kakor da se ukloni razmeram. Mogoče mu je hotela priklicati v spomin svoje prejšnje ubožstvo, ali se ogniti navzočnosti gospodične Hilary in si poiskati prostor, kjer bi bila varna pred radovednimi pogledi. Na nasprotni strani ulice je še čakala kočija, v kateri se je pripeljala Jenny, najbrž, da jo spet odvede v poročno hišo, potem ko mu je razodela vsebino pisma.

»Tako se povrnem z gospodično Rogersovo,« je zaklical Benjaminu in odhitel po stopnicah. Še preden je pozvonil, so se odprla vrata, prav kakor prvič — pogledal je v mračno vežo, pred njim je stala gluha deklica, in mu kazala proti stopnicam. Bilo mu je mučno in hitro je stopal po stopnicah navzgor. Ko je dospel v drugo nadstropje kakor takrat, je našel vse temno in samotno. Nič se ni zganilo, noben glas ni prekinil skrivnostne tišine. Toda to ga ni skrbelo, saj je vedel, da v naslednjem trenutku vidi njo, svojo luč in veselje. Ne da bi potkal, je vstopil v prvo sobo, ki je bila popolnoma gola in prazna; le skozi špranjo v

vratih je prodirla slaba luč iz druge sobe, tam jo mora najti.

Prijel je za kljuko in nekoliko postal; zdelo se mu je, da ga nekdo kliče, toda takoj se je prepričal, da je sam, premagal je nemir srca in z vzklikom »Jenny!« naglo odprl vrata.

Ob prizoru, ki se mu je nudil, se mu je izvil votel, grozen krik, kakor človeku, katerega naenkrat uniči usoda, da zaradi silnega pretresa čutov ne najdeja boleš in beda več izraza.

Bila je tu — toda ni mu prihitela nasproti, kakor je mislil; ležala je mrzla na snežnobeli postelji, kakor jo je videl pred meseci. Toda ko so takrat gorele sveče, se je vzbudila v mladosti in lepoti zopet k življenju, njeno srce je vnovič trepetalo v ljubezni, strahu in nadah. Zdaj je bilo vse končano. Krasno, nadarjeno in ljubljeno dekle se ne zbudi nikdar več! Jenny Rogersova je bila mrtva in na njenih prsih pod belim cvetjem, ki ji je bilo namenjeno za poročni kras, je ležalo — pismo.

ILIII.

V divji bolesti se je zgrudil Hamilton Degraw na posteljo svoje mrtve neveste. Končala si je življenje, toda ni mogel slutiti zakaj; tudi se ni mogel odločiti, da se dotakne pisma, ki je ležalo na njenih negibnih prsih. Kaj je bil vzrok njene smrti? Ali je to življenje, na zunaj tako

ljubko in čisto, ljubljeno in oboževano, hrarilo tajnost, ki mu je prinesla nečast? In četudi — bilo je vendar njeno življenje, ki ga je ljubil globoko in iskreno, ki je zdaj uničeno za vedno po njeni lastni roki.

Ko je pred štirimi meseci videl njen voščenoblede poteze in navidezno mrtve roke, so se mu zasolile oči — sedaj ni mogel jokati. Gorje se mu je pregloboko zagrelo v dušo; izguba je padla nanj kakor črna senca. Globlje je zakopal glavo v blazine:

»Moje življenje, moje vse, karkoli si ti tudi zagrešila, odpuščam ti!«

Sveče so gorele, minila je neskončna, dolga ura. Tedaj je premočil svečano tišino globok vzdih, ki ni prišel iz njegovih prs. Kdo tukaj vzdihuje? Plašno se je ozrl. Angel tolažbe je stal pred njim; bila je Hilary. Solze so ji polzele po obrazu; sočutno mu je prožila roke. O sreča — tudi njemu je bilo zdaj mogoče se razjokati. Hilary jo je ljubila, ona razume njegovo izgubo. Prijel jo je za roko, jo potegnil k odru in skupno sta jokala za mrtvo, ki je bila njima tako draga.

»Hilary, razumete vi to?« se mu je s težavo izvilo iz ust. Vstal je in spet gledal v mirno, skoraj smehljajoče obličje svoje mrtve neveste.

(Se bo nadaljevalo.)

Sport Smuška prvenstva

RAZPIS SMUŠKIH TEKEM ZA DRŽAVNO IN ZVEZNO PRVENSTVO JUGOSLAVIJE TER ZA 2. KOLO VSESLOVANSKEGA SMUČARSKEGA PRVENSTVA.

JZSS razpisuje v dnevih od 22. do 27. januarja smuške tekme na Bledu, ki se bodo vršile po sledečem vrstnem redu:

22. januarja stafetni tek 5×10. Start ob pol 9. uri v bližini hotela »Astoria« na Bledu.

24. januarja tekma na 18 km kot samostojna tekma in kot prvi del komb. tekmovanja. Start ob pol 9. uri v bližini hotela »Astoria« na Bledu.

25. januarja tekma v smuku s Kokošince na Bled, višinska razlika 900 m. Start ob 12. uri na Kokošincu, cilj nad blejskim kolodvorom.

26. januarja tekma v slalomu na popobočju nad potjo v Radovni. Start ob 10. uri.

27. januarja tekma v skokih kot drugi del komb. tekmovanja in kot samostojna tekma v skokih na skakalnici v Zaki. Start ob pol 11. uri dopoldne.

Tekmuje se po zvezinih pravilih za smuške tekme, odnosno po mednarodnem tekmovalnem pravilniku.

Tekme se ocenjuje: 1. za državno prvenstvo; tekmovalci v komb. tekmi (tek in skoki); 2. za zvezino prvenstvo; tekmovalci na 18 km, v smuku, slalomu in v skokih; 3. tekmovalci v 2. kolu za vseslovansko prvenstvo: v tekmah 5×10 km, komb. tekmovalci v teku in skoku ter alpsko komb. tekmovalci v smuku in slalomu.

Pravica udeležbe: 1. za državno prvenstvo morejo tekmovalci vsi pri zvezi verificirani tekmovalci, kakor vsi tekmovalci včlanjeni pri mednarodni federaciji, ako se prijavijo preko svojih zvez. 2. za savezna prvenstva samo člani klubov verificirani pri JZSS. 3. za vseslovansko prvenstvo tekmovalci Saveza Lyžaru Republike Československe, Poljski Związek Narciarski in JZSS.

Podrobnosti glede roka prijav, daril in nastanitev tekmovalcev so razvidne v sportni rubriki večerajšnje številke »Jutra«.

Tezno

Naša tre'ja železniška postaja

PO OFICIJELNI OTVORITVI POSTAJALIŠČA NA TEZNEM.

Po oficijni otvoritvi postajališča v nedeljo, dne 6. t. m., so se podali zastopniki oblasti s povabljenimi gosti in s pripravljanim odborom v okrašeno Ahtikovo dvorano k skupnemu sestanku. V prijetnem razpoloženju je ponovno izrekel zahvalo vsem, ki so pripomogli do izvršitve zgradbe postajališča župan občine Pobrežje in predsednik pripravljane odbora g. Matija Volk, zastopnik banske uprave sres. načelnik g. Milan Makar je čestital odboru, narodni poslanec ravnatelj Krejči pa je izrazil veselje nad napredkom v svojem okraju in izrekel zagotovilo, da bo pomagal vedno in povsod, kjer bo treba. Složnost dela je povdaril mariborski župan g. dr. Lipold in čestital odboru, zlasti županu občine Pobrežje in Studencev k tej pridobitvi. Iz vseh govorov je sevala ljubezen in trdna volja za čim lepši in hitrejši podvig naše lepe Jugoslavije. Govornikom se je še zahvalil župan občine Studenci g. Kaloh. Občinski odbornik učitelj g. Vranc je ob koncu recitiral v ta namen prikladno pesnitev, ki bi naj ovekovečila delo vseh pobornikov za gradnjo postajališča od pričetka do izvr-

šitve in je žel obilo priznanja in smeha. Vsem, ki so bili prisotni, bo gotovo ta sestanek ostal v prijetnem spominu, odbornikom pa, ki so dobre volje, bo v skromno zadoščenje.

Člani krajevnega organizacije JNS na Teznu naj se zberejo polnoštevilno v četrtek, dne 10. t. m. ob 19. (7.) uri pred gostilno Marin, da se pravočasno udeležimo poročila o notranji politični situaciji, katero nam bo podal narodni poslanec gosp. ravnatelj Krejči v Renčljevih dvorani na Pobrežju.

Nogo si je odgriznil, namreč dihur, ki se je vjel v železno past v drvarnici šol. upravitelja. Past je vlekel do skričališča, kjer jo je pustil in v pasti pa tudi odgriznjeno nogo, in jo je »po treh« odkuril iskat sreče drugam.

Pobrežje

Občinska seja. Popravek. V števil. 1. »Večernika« z dne 2. januarja, smo med poročili župana poročali, da nima mestna občina nobene postavke za gradnjo mostu v svojem proračunu, zaradi tega tudi občina Pobrežje ne bo stavila nobene.

— Po informacijah župana g. Volka, pri mestnem županu g. Lipoldu, pa sledi, da je bilo poročilo netočno. Mestna občina ima v svojem proračunu za gradnjo mostu znaten znesek. Izjavo župana g. dr. Lipolda vzamemo z veseljem na znanje in omenjeni dopis v tem smislu popravimo, da bi ne delali mestni občini, posebej pa še županu dr. Lipoldu, krivice.

Sestanek volilcev. V četrtek, dne 10. t. m. ob 20. uri, bo v Renčljevih dvorani na Pobrežju, poročal narodni poslanec g. ravnatelj Krejči o notranji politični situaciji. Občinski organizaciji JNS na Pobrežju in krajevna organizacija JNS na Teznu vabita vse svoje člane, da se udeležijo predavanja.

Pluj

Zopet aretiran tat koles. Orožniki ptujске postaje so prijeli že dolgo zasledovanega tatu, ki je kradel kolesa, kjer se mu je nudila prilika. Dosedaj so mu dokazali sledeče tatvine koles: čevljarstvu mojstru Rudolfu Bergerju na Bregu 600 Din vredno kolo; posestniku Francu Letini iz Braušvajga 1125 Din vredno kolo; Francu Štrafeli, posestniku pri Sv. Marku, kolo vredno 1400 Din; posestniku Francu Horvatu iz Hajdine, kolo vredno 1000 Din ter posestniku Jakobu Drevenšku v Dolgošah, 1000 Din vredno kolo, kakor tudi zimsko suknjo Juriju Koled-

niku iz Zlatoličja. Aretiranec je identičen z 22letnim Francoem Kolednikom, brezposelnim hlapcem iz Vavre in je zadnji čas stanoval v Sp. Dupleku. Tatvino priznava, zagovarja se pa z brezposelnostjo. Ukradena kolesa je deloma prodal, deloma pa jih je velikodušno podaril svojim znancom. Nadebudnega fantata so izročili sodišču.

Sprememba posesti. Konjski trgovec Josip Heller, ki se je preselil iz Ptujja v Maribor, je prodal svojo hišo v Vošnjakovu ul. tovarnarju Josipu Pirichu za 155.000 Din.

Falsifikati kovancev. V Ptujju so se pojavili te dni falsifikati 20-dinarskih kovancev. Policija je dosedaj zaplenila dva taka falsifikata in ju izročila sodišču. Falsifikati so temnejše barve in se hitro spoznajo od pravih.

Meroizkusni urad. Za uradovanje v mesecu januarju, februarju in marcu 1935 pri postaji za kontrolo sodov v Ptujju so določeni naslednji dnevi: januarja 22., 23., 24., 25. in 26. 1935; februarja 20., 21., 22., 23., 24., 25. in 26. 1935; marca 23., 25., 26., 27. in 28. 1935.

Kino. V sredo 9. in četrtek 10. t. m., obakrat ob 20. uri, se predvaja muzikalna komedija »Nocoj ali nikoli«. — V soboto, dne 12. t. m. ob 20. uri in v nedeljo, dne 13. t. m. ob 18.30 in 20.30 uri pa je na vrsti film »Mata Hari« z Greto Garbo v glavni vlogi.

Razno

ABONENTE sprejem na dobro domačo hrano v gostilni in mesariji, Taborska ulica 20. 93

ŠTAMPILJE
T. SOKLIČ
Mbr. Aleksandrova 43

Zastopnike sprejem

DOBRO OBRT si lahko vsak ustanovi doma v svojem kraju. Potrebno je vsaj 400 do 500 Din kapitala. Za pojasnila pošljite znamke za odgovor. Josip Batič, Ljubljana. 40

ABONENTE sprejem na dobro domačo hrano. Aleksandrova cesta 10-I. 90

Prodaj

SUHE KOLOBARJE mehka in trda drva, postavljene na dom, prodaja (inilšek, Razlagova ulica 25. 96

Sobo odda

LEPO, SEPARIRANO SOBO oddam. Sodna ul. 26, vrata 2. 85

OPREMLJENO SOBO

oddam. Krčevina, Tomšičev drevored 12. 86

OPREMLJENO MALO SOBO oddam. Praprotnikova ul. 29. 91

STANOVANJE veliko sobo s ftedilnikom, oddam. Pobrežje, Zrkovska cesta 33. 92

Spomnite se CMD

Brezplačni smučarski tečaj

Smuči

v največji izberi z vezmi in palicami kompletno

za odrasle Din 150.— navzgor

za otroke Din 108.— navzgor

Smučarje, ki si nabavijo Leyrer-jeve smuči, podučuje vsak dan v brezplačnem smučarskem tečaju pri treh ribnikih strokovni učitelj

Sporina h ša V. LEYRER. Gosposka n'ca 22.

Oglašite v »Večerniku«

Službo išče

POŠTENO DEKLE išče službo služkinje pri krščanski družini. Naslov v upravi »Večernika«. 89

Zgubljeno

ZGUBIL SEM ZLATO URO V SOBOTO

med 15. in 17. uro iz Vetrinjske do Tattenbachove ulice. Najditelja, ki je poznan, prosim, da jo proti nagradi vrne v Jenkovi ulici 4. Janko Pur-gaj. 87